RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2468/96

av den 17 december 1996

om ändring av förordning (EEG) nr 2046/89 om allmänna bestämmelser om destillation av vin och biprodukter från vinframställning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin [1], särskilt artiklarna 35.7, 36.5, 38.4, 39.8, 41.8 och 42.4 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Alla ansökningar om stöd från destillatören bör, när det gäller destillationsskyldighet, åtföljas av ett bevis på att det lägsta uppköpspriset för destillationen i fråga verkligen har utbetalats till producenten; med beaktande av de särskilda förhållandena vid destillering av biprodukter från vinframställning bör det vara tillåtet för medlemsstaterna att, efter samtycke från kommissionen, tillämpa förenklade förfaranden när det gäller att lägga fram ifrågavarande bevisning för detta slag av destillation.

Av effektivitetsskäl bör man inte längre låta medlemsstaterna själva välja om de enbart skall tillämpa enhetspriser och låta destillatörerna, under vissa förutsättningar, omfattas av differentierade uppköpspriser på alkohol på grundval av den destillerade råvaran. För att kunna beakta vissa administrativa följder som denna bestämmelse kan få för Spaniens del bör dock en övergång föreskrivas för tillämpningen av nämnda bestämmelse i denna medlemsstat.

Destillatören är en distributionskanal för stöd till producenten genom utbetalning av ett lägsta uppköpspris på de varor som skall destilleras; resultatet av efterkontrollerna av stödansökningar från destillatörerna visar ibland att det finns fel eller tveksamheter som begåtts av druv- eller vinproducenterna och dessa bör i sådana fall ta ansvaret för detta; i detta avseende bör det bli möjligt att från vinproducenten återfå det stödbelopp som utbetalas på oriktiga grunder, på villkor som skall fastställas.

Till följd härav bör förordning (EEG) nr 2046/89 [2] ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 2046/89 ändras på följande sätt:

1. I artikel 17.1 c skall följande mening läggas till:

   "Dock får medlemsstaterna fastställa förenklade förfaranden när det gäller framläggande av bevis för att det lägsta uppköpspriset som fastställts för destillation av biprodukter från vinframställning har betalats, sedan kommissionen har givit sitt godkännande av detta förfarande."

2. I artikel 18.3 skall andra stycket ersättas med följande:

   "Medlemsstaterna

   — kan besluta att tillämpa differentierade priser om tillämpningen av ett enhetspris medför eller kan medföra att det inom vissa områden inom gemenskapen blir omöjligt att destillera en eller flera biprodukter från vinframställning,

   — skall alltid tillämpa sådana priser när det gäller destillatörer som, under loppet av ett regleringsår, har destillerat någon råvara till en procentandel som överstiger 60 % av det som destillerats totalt. Spanien behöver dock inte tillämpa denna bestämmelse för regleringsåret 1997/98.

   Nivån på de priser som fastställs för de produkter som framställs genom destillation av de olika biprodukterna skall vara sådan att det vägda genomsnittet av dessa priser inte överstiger enhetspriset."

3. I artikel 22 skall

   a) i punkt 3

      — andra stycket, följande mening läggas till:

      "Dock kan destillatören, om producenten är ansvarig och under villkor som skall fastställas, återfå ett lika stort belopp hos producenten som det ovan nämnda stödet."

      — fjärde stycket, den sista meningen utgå.

   b) följande punkt läggas till:

      "4. Föreskrifterna om tillämpning av punkt 3, särskilt de villkor som avses i andra stycket skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Den skall tillämpas från och med den 1 september 1997.

[1] EGT nr L 84, 27.3.1987, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1592/96 (EGT nr L 206, 16.8.1996, s. 31).

[2] EGT nr L 202, 14.7.1989, s. 14. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1920/96 (EGT nr L 253, 1.10.1996, s. 1).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 1996.

På rådets vägnar

I. YATES

Ordförande